

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 109.456 van 17 juli 2002

A. 90.929/XIII-1642

In zake: **DEVIGNON** Giselle,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/21
1050 Brussel,

tegen:

1. **de stad Châtelet**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alexandre GILLAIN, advocaat,
boulevard Devreux 28
6000 Charleroi.
2. **het Waalse Gewest**,
vertegenwoordigd door zijn regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel,

Tussenkomende partij:

de naamloze vennootschap PIRLOT,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Raymond ANDRE, advocaat,
chaussée de Châtelet 121
6060 Gilly.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 13 april 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij
Giselle DEVIGNON de nietigverklaring vordert van de stedenbouwkundige
vergunning die op 18 februari 2000 door het college van burgemeester en

schepenen van de stad Châtelet aan de naamloze vennootschap PIRLOT is afgegeven, waarbij toestemming wordt verleend voor het bouwen van een complex van kantoren, opslagplaatsen en een cement- en betoncentrale op een stuk grond gelegen te Bouffoulx (Châtelet), rue Blanche Borne, kadastraal bekend sectie A, nrs. 53m en 48x6;

Gezien het op 28 juni 2000 ingediende toelichtende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster vraagt dat het onderwerp van het beroep wordt uitgebreid tot de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van 8 februari 2000 waarbij een afwijking wordt toegestaan op de artikelen 1.1 en 1.2 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van de stad Châtelet;

Gelet op arrest nr. 88.217 van 23 juni 2000, waarbij het verzoek van de naamloze vennootschap PIRLOT om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wordt ingewilligd, en waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, dat op 24 juli 2000 door verzoekster is ingediend;

Gezien het op 15 september 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap PIRLOT vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het geding tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 26 september 2000, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer NIKIS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2001, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 december 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 januari 2002;

Gehoord het verslag van mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Philippe LEVERT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. Alexandre GILLAIN, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. Marc JOASSART, loco Mr. Pierre LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt, en van Mr. François BOON, loco Mr. Bernard PAQUES, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidende advies van de heer NIKIS, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Bij een aanvraag van 22 september 1999, die volgens het ontvangstbewijs op 24 november 1999 is ingediend, vraagt de NV PIRLOT een stedenbouwkundige vergunning aan voor het bouwen van "een complex van kantoren en opslagplaatsen". Op de aanvraag staat tevens de handgeschreven vermelding "+ (onleesbaar)-cementcentrale".

Bij die aanvraag zijn inzonderheid de volgende stukken gevoegd:

- een verzoek om afwijking wat betreft de hoogte van de kantoren en de opslagplaatsen, de gebruikte materialen en de totale oppervlakte van de op te trekken gebouwen;
- het voorafgaand milieueffectrapport betreffende de "bouw van kantoren en opslagplaatsen"; in dat rapport staat onder meer het volgende:

- omvang en traject van het te verwachten extra verkeer: nihil op de wegen buiten het complex;
 - verenigbaarheid van de geplande activiteit met de buurt (er is een school, een ziekenhuis, enz.): het bouwen geschiedt op de bouwlocatie zelf, die afgeschermd is door plantengroei;
 - gasuitstoot, luchtvervuiling en geurhinder: nihil;
 - geluidsniveau van de geplande activiteiten: zeer laag;
 - met betrekking tot de fauna en de flora: nihil;
 - gevolgen van het te verwachten extra verkeer, wijziging van de verkeersstromen en van het plaatselijk verkeer, zichtbaarheid van de uitrit, gevaar voor voetgangers en fietsers: in- en uitrit parallel met de bestaande weg;
 - gevaar voor eventuele andere hinder: geen;
- een perspectivische dwarsdoorsnede van de kantoren en de twee opslagplaatsen;
 - foto's van de betrokken plaats, waarop het huis van verzoekster niet voorkomt;
 - een tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein, waarop alleen de kantoren en de opslagplaatsen duidelijk worden weergegeven;
 - een plan voor een "mengmachine", met een lengte van 48,32 meter, een maximumbreedte van 27 meter en een maximumhoogte van 11 meter, waarvan geen spoor terug te vinden is op die tekening.

De aanvraag heeft betrekking op de percelen kadastraal bekend sectie A, nrs. 53m en 48x6. Deze liggen in een gebied dat op het gewestplan van Charleroi is aangegeven als een gebied voor bedrijfsruimten met een industrieel karakter, terwijl het terrein waar het project gerealiseerd zou worden volgens de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op een plaats voor eengezinswoningen ligt, binnen een gebied met de natuur als pluspunt.

3. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 1 tot 15 december 1999 en geeft aanleiding tot één brief met opmerkingen van verzoekster en haar echtgenoot, die schrijven dat ze "niets aan te merken hebben op de hoogte van de geplande kantoorgebouwen en de respectieve plaatsing ervan", maar vragen dat er een afstand van minstens tien meter wordt gehandhaafd tussen de grens van hun eigendom en "de baan van de doorrit voor voertuigen", de bestaande plantengroei geëerbiedigd wordt en een groenscherm van bomen wordt aangeplant.

4. De gemeentelijke commissie van advies voor ruimtelijke ordening (GCARO) brengt op 15 december 1999 een gunstig advies uit, maar onder overweging "dat gelet moet worden op de groene bufferzone", "een niet-bebouwbare zijstrook van ongeveer 25 meter in acht moet worden genomen ten opzichte van de woningen die rechts van de toegangsweg liggen", en "voorzien moet worden in een toegangsweg met verhard wegdek over de ganse lengte".

5. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Châtelet brengt een voorafgaand gunstig advies uit op 24 december 1999.

6. Op 8 februari 2000 kent de gemachtigde ambtenaar de afwijking toe waarom de vergunningaanvrager had verzocht, onder dezelfde voorwaarden als die welke voorgesteld zijn door de GCARO; zijn beslissing, die de handeling vormt die wordt bestreden bij het aanvullende verzoekschrift, is gemotiveerd als volgt:

" (...)

Overwegende dat het project betrekking heeft op de bouw van een complex van kantoren, opslagplaatsen en een cement- en betoncentrale;

(...)

Overwegende dat de afwijking slaat op de vloeroppervlakte en op de hoogte onder de daklijst;

Overwegende dat de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV) bepaalt dat de vloeroppervlakte van het gebouw maximaal 300 m² mag bedragen en de hoogte onder de daklijst van de belangrijkste delen maximaal 5 meter mag bedragen (artikel 1.1. en 1.2. blz. 57/59 van de GSV);

Overwegende dat de activiteit van verzoeker verenigbaar is met het gebied;

Overwegende dat gelet moet worden op de toestand van de huidige plantengroei;

Overwegende dat een bouwvrije zijstrook van ongeveer 25 meter ten opzichte van de woningen rechts van de toegangsweg moet worden gehandhaafd;

Overwegende dat de aanvraag strookt met de algemene bestemming van het gebied, dat de architectonische eigenheid ervan niet in het gedrang komt;

Overwegende dat het nodig zal zijn te voorzien in een toegangsweg met verhard wegdek over de ganse lengte;

Overwegende dat met betrekking tot de aanvraag aan de speciale regelen van openbaarmaking is voldaan en ze aanleiding heeft gegeven tot één bezwaar;

(...)."

7. Op 18 februari 2000 verleent het college van burgemeester en schepenen onvoorwaardelijk de vergunning om "een complex van kantoren, opslagplaatsen en een cement- en betoncentrale op te richten", om de volgende redenen:

" Aangezien het goed volgens het gewestplan van Charleroi, (...), in een gebied voor bedrijfsruimten met een industrieel karakter ligt;

Aangezien het project volgens de gemeentelijke verordening gerealiseerd zou worden op een plaats voor eengezinswoningen, binnen een gebied met de natuur als pluspunt;

Aangezien het goed gelegen is in een gebied voorzien van rioleringen (...);

(...)

Gezien het gunstig advies van de gemeentelijke commissie van advies voor ruimtelijke ordening d.d. 15.12.1999;

Gezien het gunstig advies d.d. 8.2.2000 van de ambtenaar, dat luidt als volgt:

(...)".

Dat is de handeling die bestreden wordt bij het verzoekschrift tot nietigverklaring.

8. De werkzaamheden nemen een aanvang op 6 maart 2000.

9. Op 11 april 2000 wordt door de politie van Châtelet aan de NV PIRLOT een bevel tot stopzetting van de werkzaamheden betekend, op de volgende gronden:

" Vastgesteld moet worden dat de plaats van vestiging van de cement- en betoncentrale niet strookt met de bouwvergunning die op 18.02.00 is afgegeven; ze komt niet voor op het plan dat ter gelegenheid van de aanvraag is ingediend. De plaats van die betoncentrale staat wel op het plan dat bij de

aanvraag van de exploitatievergunning is gevoegd. Het gaat om twee administratieve structuren met onderscheiden bevoegdheden, en het feit dat de betoncentrale voorkomt op de exploitatievergunning kan het niet-voorkomen ervan op de bouwvergunning geenszins goedmaken".

Volgens de partijen is dat bevel bekrachtigd door de burgemeester.

10. Op 31 mei 2000 heeft de NV PIRLOT een nieuwe aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning ingediend om de bouw van de cement- en betoncentrale, een controlekamer, het aanbrengen van een verhard wegdek op de toegangsweg en de wijziging van het bodemreliëf te regulariseren.

Die vergunning is op 21 december 2001 afgegeven door het college van burgemeester en schepenen van de stad Châtelet.

Overwegende dat de tweede verwerende partij de ontvankelijkheid betwist van het toelichtende verzoekschrift, dat uitsluitend gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan diegene aan wie de vergunning is verleend een afwijking wordt toegestaan op de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening; dat ze enerzijds aanvoert dat dat verzoekschrift te laat is ingediend, en anderzijds dat zulk een beslissing geen uitvoerbare handeling is, en daardoor niet vatbaar voor beroep;

Overwegende dat de beslissing van de gemachtigde ambtenaar waarbij een afwijking wordt toegestaan, op zich verzoekster geen nadeel berokkent en bijgevolg niet het onderwerp kan zijn van een autonoom beroep; dat ze echter wel samen met de stedenbouwkundige vergunning waarbij de toegekende afwijking ten uitvoer wordt gelegd, het onderwerp kan zijn van een beroep tot nietigverklaring, en zulks binnen de reglementaire termijnen voor het instellen van een beroep; dat in casu het verzoekschrift dat op 13 april 2000 is ingediend, niet gericht is tegen de beslissing waarbij een afwijking wordt toegestaan, en het toelichtende verzoekschrift, dat op 28 juni 2000 is ingediend, te laat is; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van artikel 7 van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest, van artikel 7 van het besluit van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985, aan schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, aan schending van de artikelen 84, 107 en 117 van het

Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP) en aan machtsoverschrijding; dat ze uiteenzet dat de overheid die bevoegd is om de bouwvergunning af te geven, niet met kennis van zaken uitspraak heeft gedaan; dat volgens haar in het voorafgaand milieu-effectrapport "niet de juiste aard van de (geplande) activiteiten wordt vermeld" (er is sprake van de bouw van opslagplaatsen en kantoren, maar niet van de bouw van de cement- en betoncentrale) en "niets vermeld wordt in verband met de schade die het project aan het milieu kan toebrengen" (meer bepaald, wat het extra voertuigenverkeer betreft, het lawaai en het stof, aangezien het gaat om het optrekken van een cement- en betoncentrale); dat verzoekster in haar wederantwoord heeft opgemerkt dat de tussenkomen partij een nieuwe vergunningsaanvraag heeft ingediend op 27 juni 2000 en dat het milieu-effectrapport dat daarbij is ingediend "duidelijk aantoonst hoe gebrekkig het rapport is dat ter adstructie van de bestreden handeling is ingediend";

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 84, 107, 117 en 284 tot 287 van het WWROSP, aan dwaling omtrent de motieven van de handeling en aan machtsoverschrijding; dat ze uiteenzet dat de plannen die bij de vergunningsaanvraag zijn gevoegd onvolledig of verkeerd zijn, voorzover daarop niet terug te vinden is waar de cement- en betoncentrale komt, wat het traject is van de openbare toegangswegen, waar de woning van verzoekster staat, of waar de te vellen hoogstammige bomen staan; dat ze aanvoert dat die leemten en dwalingen tot gevolg hebben gehad dat de eerste verwerende partij niet met volle kennis van zaken uitspraak heeft kunnen doen;

Overwegende, wat het eerste middel betreft, dat de eerste verwerende partij opmerkt dat het milieu-effectrapport niet te beknopt is: het geeft weer dat er een in- en uitrit is die parallel loopt met de bestaande weg; dat ze bovendien aanvoert dat alle stukken (andere dan het milieu-effectrapport) melding maken van een aanvraag voor de bouw van kantoren, opslagplaatsen en een cement- en betoncentrale; dat ze van oordeel is dat ze dus met volle kennis van zaken beslist heeft; dat de tweede verwerende partij harerzijds antwoordt dat "het weliswaar zo is (...) dat in het voorafgaand milieu-effectrapport niet alle uitgeoefende activiteiten worden weergegeven, maar vastgesteld moet worden dat alle stukken van het administratief dossier preciseren dat de aanvraag zowel betrekking heeft op het optrekken van een complex van opslagplaatsen en kantoren, als op de bouw van een beton- en cementcentrale"; dat ze, wat betreft de beoordeling van de hinder die door het project veroorzaakt wordt, aanvoert dat elk van de parameters van het milieu-effectrapport "ernstig onderzocht is"; dat ze

daaruit besluit dat "verzoekster niet aangeeft in welk opzicht de leemtes die ze aanvoert de administratieve overheid omtrent de aanvraag misleid zouden kunnen hebben";

Overwegende dat de tussenkomen partij uiteenzet dat de eerste verwerende partij zich niet omtrent de ware aard van de geplande activiteiten heeft kunnen vergissen, aangezien die "uitvoerig aan bod komt in het dossier van de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning"; dat ze verwijst naar het bericht van ontvangst van de vergunningsaanvraag, dat melding maakt van de cement- en betoncentrale, naar plan nr. 4, dat ze als bijlage bij haar vergunningsaanvraag heeft ingediend en waarin de mengmachine wordt beschreven, alsook naar de adviezen die door de verschillende opgetreden overheden zijn uitgebracht (dat van het college van burgemeester en schepenen vóór het verzoek om afwijking van de voorschriften van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, dat van de GCARO en dat van de gemachtigde ambtenaar); dat de tussenkomen partij, wat betreft de beoordeling van de hinder veroorzaakt door het verkeer, opmerkt dat de geplande activiteit komt op een stuk grond dat op het gewestplan is ingedeeld bij het gebied voor bedrijfsruimten met een industrieel karakter en dat voordien deel uitmaakte van de bezinkingsvijvers van de firma-SOLVAY, een activiteit "die meer dan gewoon veel verkeer met zich meebracht"; dat volgens haar uit de plannen die ingediend zijn ter adstructie van de vergunningsaanvraag blijkt dat het huidige project het wegennet binnen en buiten de bouwplaats niet wijzigt; dat ze voorts stelt dat in het milieu-effectrapport staat dat het verkeer (dat ze raamt op zes vrachtwagens per uur) "dezelfde toegangswegen en wegen binnen de bouwplaats zal gebruiken als die welke bestonden ten tijde van de exploitatie van die bezinkingsvijver"; dat ze aanvoert dat de eerste verwerende partij, aangezien ze de juiste aard van haar activiteiten kende (ze zet uiteen dat ze "een onderneming voor openbare werken is, die sedert heel wat jaren in de buurt van het terrein gevestigd is") alsook het terrein waarop die activiteiten zouden worden uitgebouwd, beslist moest weten dat de geluidshinder die veroorzaakt zou worden door het verkeer, beperkt zou zijn; dat volgens haar in het milieu-effectrapport de toestand correct wordt weergegeven wanneer daar staat dat het gaat om een "zeer laag" geluidsniveau: het terrein ligt in de nabijheid van de ring van Charleroi, de toegangswegen zijn geasfalteerd en de bouwwerken worden afgeschermd door plantengroei;

Overwegende, wat het tweede middel betreft, dat de verwerende partijen aanvoeren dat op de plannen het traject van de openbare toegangswegen en de plaats waar het huis van verzoekster staat worden weergegeven en dat, wat de plaats van de hoogstammige bomen betreft, deze niet

vermeld hoeft te worden, aangezien de vergunning niet inhoudt dat die bomen geveld worden;

Overwegende dat de tussenkommende partij, wat de cement- en betoncentrale betreft, antwoordt dat "de plaats waar de installaties van de betoncentrale zouden komen, geschetst is in de vorm van een omgekeerde U, tussen de twee inritten voor vrachtwagens die in het talud zijn aangelegd, en de eerste zone met de vermelding "stocks" in, (en dat het) gaat om de plaats waar het beton of de cement op de vrachtwagens wordt geladen"; dat ze preciseert dat "de controlekamer en de machinerie weliswaar niet uitdrukkelijk voorkomen op de tekening van de plaatsing van het bouwwerk op het terrein, maar gedetailleerd worden weergegeven op plan nr. 4, dat is ingediend in het kader van de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning"; dat ze aanvoert dat de juiste plaats van de cement- en betoncentrale van weinig belang is, daar de eerste verwerende partij wist wat het onderwerp was van de aanvraag, en de centrale gelegen is op een uitgestrekt terrein, dat volledig afgesloten is van de omliggende gebouwen; dat de tussenkommende partij, wat betreft het traject van de toegangswegen en de ligging van verzoeksters woning, uiteenzet dat "de eerste verwerende partij naar alle redelijkheid van die gegevens op de hoogte geweest moest zijn", door het naast elkaar leggen van verschillende kadastrale plannen, de lijst van eigenaars en het bezwaar van verzoekster, en dat de toegangsweg bovendien een gemeenteweg is, waarvan de eerste verwerende partij beslist de aard van het wegdek en de breedte ervan kende; dat de tussenkommende partij, wat betreft het feit dat niet vermeld is waar de te vellen bomen staan, opmerkt dat de vergunningsaanvraag "niet het vellen van zulk een vegetatie met zich meebrengt";

Overwegende, wat de twee middelen samen betreft, dat artikel 7 van het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest het volgende bepaalt:

" Iedere aanvraag voor een machtiging omvat een korte uiteenzetting ter voorafgaande waardering van de weerslagen van het ontwerp op het leefmilieu."

Overwegende dat een voorafgaand milieu-effectrapport bedoeld is om de overheid die uitspraak moet doen te informeren over de voorspelbare gevolgen van een bouwwerk of een bedrijf voor het leefmilieu, zodat deze in staat is uit te maken of een milieu-effectonderzoek of bijzondere voorwaarden moeten worden opgelegd, dan wel of de vergunning moet worden geweigerd; dat het rapport slechts één van de stukken is van het dossier dat is ingediend om de vergunning te verkrijgen; dat een onjuistheid of leemte in het rapport alleen kan

leiden tot nietigverklaring van de bestreden handeling indien hierdoor de overheid misleid kan zijn;

Overwegende dat, in casu, het college van burgemeester en schepenen van de stad Châtelet, aangezien het in de aanhef van de vergunning gewag maakt van de beton- en cementcentrale, redelijkerwijze heeft moeten inzien dat de vergunningsaanvraag zowel op het bouwen van kantoren en opslagplaatsen sloeg, als op het bouwen van een beton- en cementcentrale; dat het evenwel niet volledig is ingelicht over de hinder die de beton- en cementcentrale kan veroorzaken, en bijgevolg misleid is over de weerslag van de exploitatie ervan op het milieu; dat immers vaststaat dat het voorafgaand milieu-effectrapport alleen betrekking heeft op het bouwen van kantoren en opslagplaatsen en daarin geen gewag wordt gemaakt van de beton- en cementcentrale; dat daarover in het milieu-effectrapport geen enkele informatie wordt verstrekt aan het college van burgemeester en schepenen; dat bovendien, en de uitleg ten spijt die de tussenkomende partij in haar memorie van tussenkomst geeft, een uitleg die vaag en niet-relevant is, geen van de plannen die bij de vergunningsaanvraag zijn gevoegd, zelfs niet plan nr. 4, dat betrekking heeft op de "mengmachine", aangeeft waar die installatie op het terrein zou komen; dat de exploitatie van een beton- en cementcentrale evenwel onvermijdelijk bepaalde hinder veroorzaakt, zoals lawaai, stof en meer vrachtwagenverkeer dan de exploitatie van kantoren en opslagplaatsen; dat de overheid die de bouwvergunning moet afgeven, gezien het soort bedrijf dat in deze zaak als project wordt voorgesteld, niet zonder de hulp van toelichtende stukken kan uitmaken welke en hoeveel hinder zulk een project zal veroorzaken; dat de overheid daartoe absoluut de juiste ligging van de beton- en cementcentrale op het terrein moet kennen (zodat ze de afstand tussen de centrale en de onmiddellijke burens kan beoordelen), de hoeveelheid cement en beton die geproduceerd wordt, het aantal vrachtwagens dat het materiaal aanbrengt dat nodig is voor de vervaardiging van de producten, het aantal vrachtwagens dat de gefabriceerde cement en beton oplaadt, het niveau van de geluidshinder veroorzaakt door een centrale in de open lucht, de juiste ligging van de toegangswegen, de aard van het wegdek daarvan, de breedte ervan, enz., allemaal informatiegegevens die zowel in het rapport als in het dossier ontbreken; dat de eerste verwerende partij, aangezien ze misleid is door de leemten in het dossier dat haar is voorgelegd, zich niet met kennis van zaken heeft kunnen uitspreken; dat het eerste en het tweede middel gegrond zijn;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan schending van de artikelen 84, 107, 117, 113 en 114 van het WWROSP, aan schending van de voorschriften van de gemeentelijke stedenbouwkundige

verordening van de stad Châtelet, aan dwaling omtrent de motieven en aan machtsoverschrijding;

Overwegende dat dit middel gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde ambtenaar, waarbij deze een afwijking toestaat op de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening; dat tegen die beslissing, zoals reeds eerder is gezegd, geen beroep tot nietigverklaring is ingesteld dat ratione temporis ontvankelijk is; dat het middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het vierde middel, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring zou kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het toelichtende verzoekschrift wordt verworpen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de stedenbouwkundige vergunning die op 18 februari 2000 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Châtelet is afgegeven, waarbij de naamloze vennootschap PIRLOT toestemming wordt verleend voor het bouwen van een complex van kantoren, opslagplaatsen en een cement- en betoncentrale op een stuk grond gelegen te 6200 Bouffioulx (Châtelet), rue Blanche Borne, kadastraal bekend sectie A, nrs. 53m en 48x6;

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 471,01 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij ten belope van 347,06 euro en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 123,95 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op zeventien juli tweeduizend twee door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS

M. HANOTIAU

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.